

A large, glowing nuclear mushroom cloud rises from the horizon, set against a dramatic sunset sky with orange and yellow clouds. The cloud has a bright, fiery core and a thick, billowing stem.

**Najprije
Harmagedon
Zatim Svjetski
Mir**

SADRŽAJ

Najprije Harmagedon Zatim Svjetski Mir	2
Taj Veliki Dan	4
Vladavina Zla	5
Božja Ruka	6
Prva Zraka Nade	7
Spasitelj Je Rođen	9
Čovječanstvo I Dalje Pati	11
Kraj Doba	12
Pravedni Kralj	13
Čista Poruka	18

Najprije Harmagedon Zatim Svjetski Mir

Harmagedon je postala udomaćena riječ, kako nevolje šire svoje zle slutnje širom svijeta. Koristi ju se kad izbiju sukobi između nacija i ideologija, posebno u slučaju svjetskog previranja. Mediji ju redovito koriste u vijestima, premda je upitno dali pisac uopće zna porijeklo i pozadinu te riječi. Mnogi o njoj razmišljaju na način da ju primjenjuju na veliki sukob ili moćnu bitku u koju je uključen sam Bog- bitka između dobra i zla- bitku koja će okončati sve druge bitke.

Harmagedon je ustvari Biblijski termin kojeg se koristi u posljednjoj knjizi Biblije i povezuje ga se sa „ratom koji će se zbiti na veliki dan Boga svemogućega“ (Otkr.16:14) Otkrivenje je knjiga simbola koja prikazuje vjekovnu borbu između istine i pogreške, pravednosti i nepravednosti, Krista i Antikrista. U tom prikazu s jedne strane se koriste simboli poput „zvijeri“, „zmaj“, „lažni proroci“, „Babilon“, „bludnica“, „nečisti duhovi“, „žabe“ itd, a s druge „Janje“, „Nevjesta“, „Sveti grad“ i drugi. Harmagedon je isto jedan od simbola korištenih u knjizi, a povezan je velikom i konačnom fazom borbe s kojom će okončati ovo doba,

kada će se Kristovo Kraljevstvo pobjedonosno uzdići uspostavljajući univerzalni i vječni mir.

Riječ Harmagedon hebrejskog je porijekla i povijesno je i geografski povezana sa brdom od Megida. Megido je zauzimao strateški položaj u drevnoj Svetoj zemlji, određujući kao što je i bilo važan prolaz u brdoviti kraj. Općenita lokacija Megida bila je veliko Izraelsko bojno polje. Ovdje je Gideon sa svojih tri stotine ljudi uskomešao i porazio Midjance. Ovdje su također Filistejci porazili kralja Šaula.

Mnogi Biblijski simbolizmi po prirodi su slični onima s kojima je svijet upoznat. Biblija naprimjer koristi zvijeri koje predstavljaju kraljevstva ili vladavine, a slično je i u svijetu. Korištenje bojnog polja kako bi se prenijelo izvjesnu ideju također je popularno u svijetu. Kada naprimjer kažemo da je vojska imala svoj „Waterloo“ mislimo da je premda je neko vrijeme pobjeđivala iznenada doživjela neočekivani poraz. Napoloeonov poraz kod Waterlooa razlogom je zašto se takvo značenje pripisuje ovom bojnom polju. Tako je i s Harmagedonom. To je bilo Izraelsko bojno polje i kako bi smo razumjeli njegovo simbolično značenje u proročanstvima neophodno je otkriti posebne značajke povezane sa svim bitkama u kojima je drevni Izrael imao udjela. Činjenica je da nisu uvijek bili pobjednici. Ponekad je Bog dopustio da njegov narod bude poražen. To se dogodilo zbog toga što su sagriješili protiv njega i trebala im je stega.

Međutim postoji jedno značajno obilježje svih Izraelskih bitki koje nije istina, i nikada nije bilo istina, s obzirom na borbe vođene između drugih naroda; a radi

se o tome da je Bog uzeo stvari pod svoju kontrolu u njima i kod poraza i kod pobjede kako bili u skladu s njegovim planom o vjekovima.

Kad uzmemo tu činjenicu u obzir, riječ Harmagedon poprima značenje određeno jednako kao i Waterloo iako s vrlo drugačijim smislom. Ona sugerira borbu za koju je Bog itekako zainteresiran i kojoj će on usmjeriti pravac- osiguravajući konačnu i slavnu pobjedu sila pravednosti. Štoviše kao što proročanstva pokazuju to će biti posljednja velika bitka vjekova, i rezultirat će s trajnim porazom svih Sotoninih sistema, pripremajući tako put uspostavi Kristovog Kraljevstva. Zbog toga je ta bitka opisana kao „rat koji će se zbiti na veliki dan Boga svemogućega.“ (Otkr.16:14)

„TAJ VELIKI DAN“

Proročanstva jasno pokazuju da je „veliki dan Boga svemogućega“ vremenski period koji označava kraj sadašnjeg doba. To je vrijeme kada ovaj „sadašnji zli svijet“ (Gal.1:4) ili društveno uređenje, dolazi svom kraju. On je opisan u Bibliji kao „Dan osvete“ ili „posljednji dani“. O njemu se također govori i kao o „Danu GOSPODINOVOM“ zato što je to vrijeme kada se On upliće u stvari svijeta, zaustavlja njihovo ludo i silazno hrljenje u grijeh i uništenje i uspostavlja svoje davno obećano Kraljevstvo.

Taj Gospodinov dan vrijeme je na koje ukazuje proročanstvo koje kaže: „Zato me čekajte, govori Gospodin, do dana kad ću se podići kao svjedok! Jer je moja odluka da saberem narode, da pokupim kraljevstva, da izlijem na njih svoj bijes, sav svoj žestoki gnjev. Jer

će u ognju moje revnosti biti proždrti sva zemlja.“ (Sef. 3:8)

Ovaj Dan osvete nad narodima dalje je opisao prorok Izaija: „Gospodin izlazi kao junak. Kao ratnik razvija ratobornost, viče i kliče, bori se protiv neprijatelja kao div. Šutio sam dugo, kao da sam bio nijem. Kao žena pri porodu sad ću vikati, puhat ću i strahovito bjesnjeti.“ (Iza.42:13, 14)

VLADAVINA ZLA

Otkada su naši praroditelji prekršili Božji zakon, Zlo je bilo dominantan faktor u stvarima ljudske rase. Sotona je bio „vladar“ čovjekovog svijeta. Isus je govorio o njemu kao o „vladaru ovog svijeta“. (Ivan 12:31; 14:30) Za vrijeme drevnog Izraela, kada je Bog vladao nad svojim izabranim narodom, drugi su narodi katkad dolazili u kontakt sa Božanskim autoritetom i moći. Različiti poganski kraljevi bili su potaknuti priznati njegovu suverenost što je bila posljedica čudesnog načina na koji je on zaštitio i izbavio svoj narod. Međutim prošla su mnoga stoljeća otkada je svijet svjedočio takvim očitovanjima Božje moći, tako da vjera u njega i u njegovu sposobnost da vlada nad stvarima svijeta, gotovo da i ne postoji u svim savjetodavnim odajama svijeta.

Bog objašnjava ovu situaciju rekavši da se ustručava uplitati u svjetska zbivanja „i svladavao se“. Njegov narod je s druge strane bio ohrabren da čeka na Gospoda do dana kada se on više neće svladavati, dok se ne prestane suzdržavati od uplitanja u svjetska zbivanja, zasiguravajući da će on tada ustati na plijen, i da će tada

cijela zemlja- sadašnji zli svijet- biti uništena vatrom njegove revnosti. U tom se djelu uništavanja zla i zlih sistema Gospod predstavlja kao junak koji izlazi i kako kao ratnik podjaruje svoj žar i to je zapravo bitka velikog dana Boga svemogućega.

Iako je Gospod dopustio Sotoni, velikom Protivniku da vlada u srcima neposlušnih ljudi on nikada nije prestao biti zainteresiran za konačnu dobrobit svojih ljudskih stvorenja. Zaista, tijekom svih tih tisuća godina kroz koje se je uzdržavao uplitati se u vladavinu grijeha i smrti ,Bog je polagao temelj za slavni dan oslobođenja. Međutim njegov plan otkupljenja i obnove napredovao je tiho i neprimjetno sa strane svijeta. U Harmagedonu će se Bog otkriti cijelom čovječanstvu, i oči svih naroda biti će otvorene da gledaju njegovu slavu.

Pali Lucifer je, personificiran u knjizi Postanka kao zmija, i u Otkr. 20:2 kao „prazmija“ taj koji je uveo grijeh u svijet. On je prevario majku Evu i kroz nju je potaknuo Adama da prekrši božji zakon. Time su navukli na sebe kaznu za grijeh a to je smrt. Tada je ljudska rasa počela umirati. Tada je sebičnost postala motiv iza skoro svih ljudskih htijenja i sebičnost naravno rađa neprijateljstva, mržnju, zločine i ratove. Više od 6000 godina umirući svijet se borio, nadajući se da će doći bolja vremena ali zbog sebičnosti nikada nisu uspjeli postići svoje željene ciljeve.

BOŽJA RUKA

Ali Bog i dalje voli svoja ljudska stvorenja i u svojoj je Riječi ostavio za nas prikaz Božanskih postignuća koja će na koncu dovesti do potpunog rušenja

Sotonine vlasti, i također uništenja svih onih omrznutih elemenata Sotonine vladavine grijeha i smrti koji su toliko dugo nanosili nevolje ljudskoj rasi. Način na koji je Božja ruka bila u ljudskim stvarima kroz vjekove uvelike nam se otkrio kroz briljantnu lepezu obećanja zapisanih u njegovoj Riječi za našu pouku i utjehu.

Iako se neprosvjetljenima može činiti da Božja obećanja predstavljaju puke želje drevnih ideologa, ipak se u njima može prepoznati obrazac Božanskog nauma s ljudskom rasom. Kada vidimo taj obrazac, i veličanstvene pripreme koje je Gospod napravio za konačno oslobođenje čovječanstva iz ropstva grijeha, bolesti i smrti, sigurni smo da nije bilo nikakvog promašaja u Božanskom planu- nema nijednog primjera da je On promašio u ostvarenju svojih veličanstvenih planova punih ljubavi.

PRVA ZRAKA NADE

U svojoj izjavi toj „prazmiji“- Đavlu- Stovritelj nam daje prvu naznaku da unatoč ulasku grijeha u svijet on nije napustio svoje ljudsko stvorenje. Bog je rekao Sotoni da će „potomstvo“ žene „zdrobiti njegovu glavu“. (1 Moj. 3:15) Da, Bog kasnije nije predstavio svoje namjere prema ljudskoj rasi preko proroka mi ne bi smo znali što ova nejasna izjava upućena zmiji zapravo znači. Međutim u svijetlu proročanstava postaje jasnije da je drobljenje glave zmiji od strane potomstva žene u stvarnosti opis svrgavanja Sotonine vladavine na zemlji, i trijumf Kristovog Kraljevstva.

U dvadesetom poglavlju Otkrivenja dat nam je kratak simboličan izvještaj o načinu na koji će

potomstvo žene zdrobiti glavu „zmiji“. Rečeno nam je kako anđeo silazi s neba od Boga i kako hvata tu „prazmiju“ koja je Sotona Đavo, i veže ga na tisuću godina. Ovaj moćni anđeo nije nitko drugi doli obećano potomstvo- Krist- i izvještaj nam daje kratak opis uspostave njegovog kraljevstva i tisućugodišnje vladavine. On također pokazuje da će tijekom tih tisuću godina mrtvi biti uskrsnuti i dobiti priliku da žive na obnovljenoj zemlji.

Dugo stoljeća nakon tragedije u Edenu, Bog je opet jasno pokazao svoje zanimanje za umiruću rasu dajući obećanje svom vjernom sluzi Abrahamu. On je rekao ovom ocu Izraela da namjerava blagosloviti sve narode na zemlji. Dajući to obećanje, Bog je još jednom spomenuo potomstvo čije će rođenje biti vođeno Božanskom providnošću. Bog je potvrdio to obećanje svojom zakletvom, i time je stvorena osnova za nadu Izraela u dolazak Mesije.

Svi Božji sveti proroci ponovili su to obećanje u različitim oblicima. Glede obećanog potomstva prorok Izaija je napisao: „Jer nam se rodi dijete, sin nam se daje. Vlast počiva na njegovim plećima. Čudo od savjetnika glasi njegovo ime, Jaki Bog, Otac vječni, Knez Mira. Njegova je punina vlasti, mir nema nikada kraja. Vladat će na Davidovu prijestolju i nad njegovim kraljevstvom. Učvrstit će ga i poduprijeti pravicom i pravednošću odsada do vijeka. Revnost Gospodina nad vojskama to će učiniti.“ (Iza. 9:6, 7)

Ono što je značajno u ovom obećanju o dolazećoj vladavini pravednosti je činjenica da je pobjeda nad silama zla zagarantirana Božanskom

čudotvornom moći. Spomenuti sin je Krist i prorok objavljuje da će vlast biti na njegovim plećima. To znači da Božanski Krist na svojim plećima nosi odgovornost izvršenja Božanskog nauma punog ljubavi da uništi zlo sa zemlje, i da uzvisi pravednost.

Kako je ovo ohrabrujuće! To znači da je Božja neograničena sposobnost s kojom je stvorio milijune svjetova, načinio čovjeka i dao mu život, i nastavlja i dalje davati život svim živim bićima zapravo snaga koja će osnažiti Kristov napad protiv sila grijeha i smrti koje formiraju bedem Sotonine moćne utvrde bezakonja. Prorok objavljuje: „Revnost Gospodina nad vojskama to će učiniti.“

SPASITELJ JE RODEN

Ovo Izaijino proročanstvo počelo se ispunjavati sa Isusovim rođenjem. On je bio rođen kao dar Božanske ljubavi, i kao jamstvo da će se sva božja dalekosežna obećanja o blagoslivljanju svijeta u određeno vrijeme ostvariti. U skladu s tim kako su značajne proročanske riječi anđela koji je objavljujući Isusovo rođenje rekao: „Ne bojte se!...jer vam se danas u gradu Davidovu rodio Spasitelj- Krist, Gospodin.“ - (Lk. 2:10, 11)

U dobi od trideset godina Isus je započeo svoju službu – službu koja je bila konstantan podsjetnik da je on došao kao glasnik s neba da ispuni božja obećanja o uspostavi svjetske vladavine mira i života. Neka od obećanja, opisujući blagoslove Mesijanskog kraljevstva, prorekla su otvaranje očiju slijepima, ozdravljenje bolesnih, i podizanje mrtvih. Isus je upotrijebio božansku moć da čini te stvari, i da na taj način ustanovi

činjenicu da je on zaista bio obećano potomstvo i da je Bog koji je dao takva veličanstvena obećanja i više nego u mogućnosti da ih ispuni.

Isusova zemaljska služba bila je zaista kratka, trajala je samo 3 i ½ godine. On je bio obećani Kralj kraljeva, i samo je nekolicini njegovih neprijatelja bilo dozvoljeno da ga razapnu. (Otkr.19:16) Kako je to morao izgledati čudan obrat događaja u umovima onih koji su ga prihvatili kao Mesiju, onoga koji treba vladati „od mora do mora i od rijeke do krajeva zemlje.“ (Ps. 72:8)

Ono što je bilo još čudnije nema sumnje je Učiteljeva filozofija ljubavi, koju je tako kruto prakticirao da je odbio pružiti bilo kakav otpor onima koji su ga uhvatili i ubili. Svi veliki vladari prošlosti i sadašnjosti stekli su i zadržali svoju moć hrabro se boreći protiv svih protivnika. No Isus se nije pokušao braniti, niti je dopuštio svojim učenicima da to učine. Na njegovu bespomoćnu glavu siđe gnjev njegovih ljubomornih neprijatelja, i bio je položen u grob.

Ali Božji plan nije promašio! Apostol Pavao nam kaže da će ljubav trajati vječno. (1 Kor. 13:8) Isus je dobrovoljno dao svoj život kao Otkupitelj svijeta, ljubeći čak i svoje neprijatelje. (Ivan 3:16) Dok je Sotona možda mislio da je osujetio Boji plan za Isusa da bude kralj zemlje, on je naprotiv pomogao ostvariti neophodno obilježje tog plana, naime žrtva čovjeka, Krista Isusa, kao „otkupnine za sve“. (1 Tim. 2:6)

Blagoslovi koje je Bog obećao trebali su biti trajnog karaktera. Mir kojeg će čovječanstvu donijeti Mesijansko kraljevstvo biti će trajan mir i uživat će ga

oni otkupljeni od prokletstva grijeha koji će imati priliku živjeti zauvijek. Nije bilo drugog načina za garantirati takve trajne i dalekosežne blagoslove osim smrću Isusa, kao Otkupitelja i Spasitelja svijeta. On je umro kako bi njegovi podanici mogli živjeti, i da bi svi oni koji su umrli imali priliku vratiti se u život.

ČOVJEČANSTVO I DALJE PATI

Od kad je Isus umro za grijeha svijeta i bio uskrsnut iz mrtvih Božanskom moći prošlo je gotovo dvadeset stljeća, ipak on još uvijek nije priznat kao kralj zemlje; i veliki neprijatelj Smrt, zbog koje je on umro da bi ju uništio još uvijek čvrsto drži ljudsku rasu koja je pod prokletstvom grijeha svojim ubitačnim kandžama. Dok proročanstva prikazuju Isusa kao Kneza Mira, rat je nastavio kvariti sreću svake sljedeće generacije od njegovog vremena, kao što je to bilo i prije nego što je došao. Isus je došao da da život, ali ljudi za koje je on dao svoj život i dalje umiru. Isus je naučavao i svojim primjerom pokazao put ljubavi i istaknuo njene prednosti nad sebičnošću-ali sebičnost i dalje vlada svijetom. Zašto?

Sveto Pismo otkriva razlog za ovo prividno kašnjenje. Ono pokazuje da se tijekom ovih 19 stoljeća Božji plan za oslobođenje ljudske rase, nastavio postojano razvijati. Njegov plan za sadašnje doba bio je da se između svijeta čovječanstva izabere ljude koji će biti udruženi s Kristom u izvršavanju autoriteta njegovog Kraljevstva. Biblija mnogo govori o njima, navodeći uvjete na temelju kojih se mogu nadati da će živjeti i vladati s Kristom. Ukratko, oni su pozvani da hode

njegovim putem ljubavi, da položi svoje živote kao što je on žrtvovao svoj, da dokažu svoju vjernost Bogu, istini i pravednosti čak „do smrti“. (Otkr. 2:10)

Njihova iskustva u žrtvovanju i patnjama pripremaju ih za njihovu buduću vladavinu s Kristom. U Božjoj providnosti, njihov udio u Božanskom planu doprinijet će vječnom blagoslovu svih naroda na zemlji. Devetnaest stoljeća, neprimjetno i nepoznato svijetu, ovi su vjerni sljedbenici Učitelja nastavili jačati mostobran pravednosti i ljubavi s kojega će u konačnici doći oslobođenje svim zatočenicima smrti. Prije tog oslobođenja cijelog čovječanstva, vjerna klasa podignuta je iz mrtvih u prvom uskrsnuću, da žive i vladaju s Kristom. I nakon toga će pod Kristovim vodstvom cijelo čovječanstvo, biti probuđeno iz smrtnog sna kako bi im se dala prilika da žive zauvijek na zemlji.

KRAJ DOBA

Sada je doba koje je u planu Božjem bilo određeno za izabiranje i obučavanje onih koji će vladati s Kristom tijekom Milenijskog doba gotovo pri kraju. Zaista mi sada živimo na samom kraju ovog doba, kada očekujemo vidjeti i vidimo kako se Božja ruka definitivno i izravno očituje u stvarima ljudi na zemlji. Proročanstva Božje riječi opisuju događaje sadašnjeg vremena i otkrivaju ih kao one koji izravno prethode uspostavi Kristovog Kraljevstva.

Serijska katastrofalnih događaja, počevši od 1914 a koja je zbacila kraljeve s njihovih prijestolja, iščupalo crkvenodržavne sisteme, uništilo bezbrojne milijune ljudi u ratu, gladi, pošasti, bila je istaknuta u Svetom

Pismu, i svi ti događaji nose svjedočanstvo neizbježne činjenice da se Bog više neće suzdržavati od uplitanja u ljudske stvari, da je dan njegove osvete protiv grijeha i grešnih institucija blizu.

Ohrabrujuće je razumijeti da konačni ishod sadašnje tjeskobe naroda nije u rukama sebičnih, zemaljskih vladara, nego da će svijetom sutrašnjice upravljati Kristovo Kraljevstvo.

Također je zadovoljavajuće znati da tijekom narednih tisuću godina ljudi neće biti tiranski podvrgnuti jarmu socijalističkog ili komunističkog totalitarizma ili iskvarenim oblicima demokratskih vladavina.

PRAVEDNI KRALJ

Kao što smo već vidjeli Bog je neko vrijeme vladao nad svojim drevnim narodom Izraelom. U Bibliji je u vezi različitih kraljeva Izraela rečeno da su sjedili „na prijestolju Gospodnjem“. Ali to je uređenje došlo svom kraju zbacivanjem sa prijestolja posljednjeg židovskog kralja Sidkije. Prorok Ezekijel objašnjava da će to trajati „dok ne dođe onaj koji po zakonu ima pravo na krunu“. (Ezek. 21:27) To je ukazivanje na Krista, koje jasno podrazumijeva da Bog neće više biti zastupljen na zemlji kroz nikoju zemaljsku vladavinu dok ne dođe vrijeme da bude uspostavljeno Kristovo Kraljevstvo.

Zbacivanje posljednjeg židovskog kralja dogodilo se 606 pr. Kr. i tada je počeo dugi period vremena tijekom kojeg je Gospod dopustio Neznabožackim kraljevstvima da održavaju društvenu koheziju svijeta. Isus je u proročanstvu to razdoblje

opisao kao „vremena neznabožaca“. U tom proročanstvu Isus je opisao da će „Jeruzalem“ –simbol židovskog naroda i njihovog oblika vladavine – biti „gažen“ od neznabožaca „dok ne prođu vremena neznabožaca“. – Lk. 21:24

Postoji Biblijski dokaz koji pokazuje da su vremena neznabožaca period u trajanju od 2520 godina. Počeo je 606 pr. Kr. Babilon je bio prvi od neznabožackih sila koje su vladale unutar tog perioda. Glede vremena početka tog perioda, Gospod je prouzročio da Nebukadnezar sanja san u kojem je vidio čovjeku sličan lik kojeg je Danijel rastumačio da predstavlja od Boga dati autoritet kojeg će najprije pokazivati Babilon i onda nakon njega MedoPerzija, Grčka i Rim.

U tom proročanskom liku, Rim je predstavljen kao noge od željeza a podijeljeno Rimsko carstvo predstavljeno sa različitim Evropskim državama netom prije 1914, bilo je prikazano kao stopala lika. U viziji je viđen kamen kako udara u stopala lika, prouzročuje njegov pad i mljevenje u prah. Danijel objašnjava da taj kamen predstavlja Božje Kraljevstvo, Kraljevstvo koje će na koncu ispuniti svu zemlju.

2520 godina trebalo je završiti 1914. S obzirom da se taj proročanski period odnosio i na Židove i na Neznabošce događaji od tog vremena pa nadalje trebali su značiti promjenu u njihovom statusu- i to je zaista i bio slučaj. Posljednji ostatci starog Rimskog carstva bili su uništeni –smrvljeni u prah- dok su židovi kao narod dobili u posjed mnogo od Palestinske zemlje, i nova Izraelska država cvjeta. Mi smo još uvijek u periodu

„mrvljenja“ ali već se mnogo toga do sada desilo da opravda uvjerenje u to da nevidljive sile našeg Gospodina koji je sada prisutan već vrše nevjerojatan utjecaj uništavajući Sotonon društveni poredak i tako utirući put uspostavi Kristovog Kraljevstva na zemlji, koje će blagosloviti čitavo čovječanstvo sa, životom i mirom.

Gledano iz tog kuta, izbijanje prvog svjetskog rata 1914 predstavlja značajan dokaz da si Isus Krist kao Jehovin General, podvrgava narode prije nego što ih primi od svog Oca u nasljedstvo. (Ps.2:8)

Ono što vidimo da se događa ispunjenje je prvog dijela Sef.3:8. Ono govori o Gospodu, Jehovi kako ustaje kao svjedok- da osudi zemaljsko društvo- i on kaže, „Jer je moja odluka da saberem narode, da pokupim kraljevstva, da izlijem na njih svoj bijes, sav svoj žestoki gnjev.“ Svjetovni povjesničari ukazuju na prvi svjetski rat kao na „početak“ svih nevolja koje su od tada obavile čovječanstvo, a drugi svjetki bio je samo nastavak neprijateljstava koja su bila prestala na neko vrijeme. Sve će se to događati u Danu Gospodinovog gnjeva u „taj veliki dan Boga Svemogućega“ (Otkr.16:14) i kao rezultat cijelo tkivo civilizacije bilo je oslabljeno.

Svaka faza „posljednjih dana“ koja je uznemirila čovječanstvo imala je veze sa svrgavanjem Sotonine vladavine. Zapazi npr. proročanstvo iz Iza.13:4-6: „Čuj viku na gorama kao od mnogoga naroda! Čuj buku od kraljevstava, od skupljenih naroda! Gospodin nad vojskama pregledava vojsku. Dolaze iz daleke zemlje, s kraja neba: Gospodin i oruđa njegove srdžbe, da pohara

svu zemlju. Jaučite, jer je blizu Gospodnji dan! Dolazi kao munja od Svemogućega. Apostol Pavao u svom opisu Gospodinovog dana kaže da će doći „iznenadna propast“ kao „bol na trudnu ženu“. (1 Sol.5:1-3) Porodajna bol kao što znamo dolazi u grčevima sa razdobljima relativnog olakšanja između bolova. To je bio obrazac događaja od 1914 kada su završila „vremena neznabožaca“. Pavao je prorekao da će ti grčevi biti povezani sa povikom „Mir i sigurnost“ i to se proročanstvo isto tako pokazalo veoma točnim.

Prije prvog svjetskog rata bili su učinjeni ogromni naponi da se uspostavi trajni svjetski mir. 1913 bila je proglašena za međunarodnu godinu mira. Tada je došao prvi grč destruktivne nevolje. Nakon tog rata bilo je daljnjih povika za mir i sigurnost. Tada je došao drugi globalni sukob nakon kojega su uslijedili daljnji povici „Mir! mir!“ Međutim raspadanje se nastavilo, i nastaviti će se sve dok se ne očituje božanska intervencija i donese pravi mir od problema umornom i umirućem svijetu. Dok se Bog borio za svoj narod na drevnom Megidskom bojnom polju, dajući im pobjedu zbog njihove poslušnosti, njegova strategija nije uvijek bila ista. U slučaju Gideonove pobjede nad Midjancima, Gospodinova strategija rezultirala je u tome da su se Izraelski neprijatelji međusobno istrijebili. U drugim prilikama bila je korištena čudotvorna moć. Tako je i u velikoj bitci za koju su kraljevstva ovog svijeta odvojena kao priprema uspostave Kristovog Kraljevstva. Jedno proročanstvo objavljuje da „će svaki okrenuti mač svoj protiv drugog.“ (Ezek. 38:21) Boreći se jedno protiv

drugog, kraljevstva ovog svijeta su nanijela užasne štete utvrdama civilizacije, ali to još nije kraj.

Narodi su se već dva puta ujedinjavali da spase svijet od daljnjeg uništenja, ali kao što su proročanstva prorokla ta udruženja nisu ostvarila svoju svrhu. Izaija je napisao, „Udružite se samo, narodi, ali bit ćete smrvljeni!“ (Iza.8:9,10) Drugo proročanstvo o tom ujedinjavanju naroda nalazimo u Joelu 3:1,2. Ovdje je to ujedinjavanje naroda povezano vremenski sa ponovnim vraćanjem Izraela u njihovu Obećanu zemlju. Ono ukazuje da će biti polemike oko zemlje i da će se Gospod tada zauzeti za svoj narod, i suprotstaviti onima koji ih nastoje lišiti njihovog zakonitog nasljedstva.

Daljnji detalji ovih posebnih događaja navedeni su u proročanstvu Ezekijela, 38 i 39 poglavlje. Ukratko rečeno ta proročanstva otkrivaju da će Izrael u konačnici uzeti u posjed Palestinu, prebivati tamo u određenoj mjeri mira i sigurnosti kada će sa „sjevera“ doći agresivne nacije da ih „oplijene“. Istraživači proročanstva očekuju da će narodi sjeverno od Izraela biti uključeni u ovaj konačni čin agresije u nastojanju da se uništi Izrael i da se osvoji Svetu zemlju kao vojno važan strateški položaj.

U tom će trenutku GOSPOD otvoreno intervenirati. Proročanstvo u Ezekijelu 38:22 kaže da će Gospod tada voditi parnicu protiv Izraelovih neprijatelja „sa pošasću i krvlju. Silan pljusak i kišu, vatru i sumpor pustit će na njih i na čete njihove i na narode mnoge koji će biti s njima“. Ne znamo u kojoj će se mjeri ove stvari doslovno ispuniti, ali je izvjesno da je u ovom proročanstvu opisan veličanstveni vrhunac

Harmagedom- taj veliki sukob u kojem će Bog upotrijebiti svoju moć da porazi neprijatelje pravednosti i prouzroči da Božansko Kraljevstvo postane djelotvorno u blagoslivljanju svih naroda na zemlji.

Mi znamo da je to istina, jer proročanstvo otkriva da će kao rezultat Božanske intervencije svim narodima-uključujući i Izrael kojega će Gospod tada izbaviti- tada biti otvorene oči da vide Njegovu slavu.

Tada će svi narodi znati da postoji Bog na nebu koji kroz svog Božanskog Krista vlada među djecom čovječjom.

ČISTA PORUKA

U Otkr.16:13,14 govori se o tri nečista duha koji će vršiti snažan utjecaj u sakupljanju naroda u bitku tog velikog dana Boga Svemogućeg. Čisti, ili Sveti Duh Biblije, je duh istine, jer je njegov centar Evanđelje o Kristu. Njegove su karakteristike ljubav, radost, mir, milosrđe , strpljenje, itd. Proročki nečisti duhovi su dakle očite nečiste sile na zemlji čija zapovjednička propaganda utječe na narode da se sakupljaju, i zbog kojeg utjecaja su izazvani da ratuju jedni protiv drugih do smrti.

No, nakon Harmagedona kada će Gospod „proždrijeti“ čitavu zemlju sa „ognjem svoje revnosti“, uništavajući tako sve različite sisteme bezakonja, on će „pribaviti čiste usne narodima“ ili poruku. Ova poruka će kažu prorok rezultirati time da će „svi zazivati Gospodnje ime i jednodušno mu služiti“. (Sef. 3:8, 9)

To će biti jedan od načina na koje će tijekom Kristove vladavine ljubav zamijeniti sebičnost kao

motivirajuću silu u ljudskim odnosima. I pod upravom tog Kraljevstva pravednosti čitavo čovječanstvo će naći zadovoljstvo i radost. Doista, čak će i mrtvi biti podignuti da bi i oni uživali životodajne blagoslove koje nijedan osvajač nije bio u stanju dati svojim podanicima. Ali Krist može i dat će im priliku da uživaju vječni život u miru i sreći.

Kroz Božju sposobnost i namjeru da vrati život svima onima koji poginu u Harmagedonu, možemo vidjeti Božju ljubav i pravdu u tome koju je metodu njegova mudrost izabrala za svrgavanje Sotonine vladavine nad ljudima. Oni koji izgube živote u toj velikoj bitci s Božjeg će gledišta samo zaspati. Njegova će ih moć probuditi u jutro novog dana. Tada će imati priliku vidjeti konačni ishod velike bitke u kojoj su stradali; i nema sumnje većina od njih će rado prisegnuti na vjernost Kralju kraljeva i Gospodaru gospodara, koji će tada biti priznati Suveren cijele zemlje. (Otkr.19:16; Ps.72:1-4)

Iskustvo sa grijehom i sa smrću kroz vjekove bilo je teško, a posebno sada kada je zbog ljudske sebičnosti po cijelom svijetu „među narodima strašno očajanje“. (Lk. 21:25) Ali pouke koje će se kroz to naučiti bit će od neprocjenjive vrijednosti, posebno u tome što će uvelike povećati cijenjenje blagoslova života koji će tada biti dati ljudima tijekom tisuću godina Kristove vladavine.

Kroz to iskustvo, cijelo će čovječanstvo naučiti užasne posljedice neposlušnosti Božanskom zakonu. Za razliku od toga kada budu bili tuširani blagoslovima Kraljevstva, učit će o Božjoj dobroti, i njihov će odgovor od srca biti: „Gle to je Bog naš! U njega se

uzdamo....Radujmo se i veselimo se spasenju njegovu“. (Iza. 25:6-9)

To će Kraljevstvo vladati tisuću godina. Njegov utjecaj radosti i mira i ljubavi i života proširit će se u svaki ugao i kutak zemaljske kugle. Njegova iscjeljujuća moć ispraznit će sve bolničke krevete. Njegova životodajna energija dosegnut će svaki grob. Otvorit će se oči svih slijepih, i uši svih gluhih. (Izaija 35)

Sotoni više neće biti dopušteno da vara ili zavodi ljude. Također više neće biti dopušteno njegovoj vladavini sebičnosti i mržnje da uništava mir i sreću ljudi i naroda. Kao rezultat obrazovnog programa Kristovog Kraljevstva, svijet će se učiti nadmoći i prednosti ljubavi i milosrđa nad sebičnošću i mržnjom. Umjesto da misle samo na sebe, ljudi će se učiti da je prava tajna duboke i trajne radosti u tome da se misli na druge.

Božje obećanje Abrahamu o blagoslivljanju svih naroda na zemlji preko njegovog potomstva tada će se ispuniti. Kao što smo vidjeli, Krist i njegova Crkva, u nebeskoj fazi kraljevstva, će biti to obećano potomstvo i oni će tada biti kanal životodajnih blagoslova obnovljenoj rasi čovječanstva. (Gal. 3:29)

Svi narodi na zemlji koji su živjeli u Abrahamovim danima i prije sada su mrtvi. Svi narodi na zemlji koji su od tada živjeli pa sve do sada su umrli ili umiru. Smrt uzima sve veći danak u svijetu koji je poludio od sebičnosti i to samo povećava potrebu za Božanskom intervencijom i možemo se radovati što je ona blizu. Činjenica da svi oni kojima je Bog obećao da će ih blagosloviti su mrtvi ili umiru ni na koji način ne

poništava njegova obećanja, jer mi smo uvjereni da njegova moć može i hoće obnoviti život; jer svi oni koji su u grobovima čut će glas sina Čovječjega i i zaći. (Ivan 5:28, 29)

Jesu li to samo puste želje? Ne, doista, to je ono što je Bog i Stvoritelj svemira obećao.

To je zapravo ono što će masama čovječanstva otkriti da nisu bili stvoreni samo za to pate i umiru. Pokazat će im da ih Bog, čija se snažna moć i mudrost otkrivaju u svemu stvorenom, voli i da je koristio svoju moć kako bi osigurao pobjedonosno ostvarenje svog nauma u njihovom stvaranju.

Na kraju te tisućugodišnje Kristove vladavine, Sotona, - pokretač svega zla- biti će uništen. Oni koji mu svojevolumno nastave služiti također će biti uništeni u „drugoj smrti“. Dok su bezbrojne milijarde umrle kao rezultat Sotonine uzurpirane vladavine nad čovječanstvom, on će biti listi na žrtava koje će biti rezultat Kristove vladavine. (Otkr. 20:12, 14)

I ne samo Sotona nego će i sva zla koja sačinjavaju njegov alat s kojim se služio sa svojim prijevarnim i zlonamjernim metodama da zavede i zarobi palu rasu biti poražena. Bolest, bol i tuga bit će uništeni. I sama smrt će umrijeti. (Otkr. 21:4)

Sve će se to dogoditi zbog Božanske intervencije koja će svrgnuti vladavinu Sotone te „prazmije“, koja je navela naše praroditelje da prestupe Božanski zakon i navuku na sebe i svoje potomstvo kaznu smrti. Jedan od prekrasnih simbolizama datih u knjizi Otkrivenje da ilustrira Božansku intervenciju da spasi ljudski rod od

smrti je „sveti grad“ koji silazi s neba od Boga. (Otkr. 21:2)

U Bibliji grad predstavlja vladavinu, a sveti grad je pravedna vladavina. Ali nije ljudskog porijekla. To nije od čovjeka stvorena vladavina. Ona proistječe od Boga, s neba, i uspostavljena je na zemlji. Ranije u knjizi Otkrivenje pažnja je bila skrenuta ne veoma nesveti grad „Babilon“. Neko vrijeme on je vladao nad kraljevima zemlje. Udružena sa tim „bludničkim gradom“ bila je simbolična „zvijer“- drugi simbol nesvete vladavine. No postoji borba između te zvijeri i Janjeta- Krista. Zvijer, zajedno sa nesvetim gradom „Babilonom“ je uništena.

Time je utrt put za sveti grad, kroz kojega će Janje zajedno sa svojom nevjestom vladati nad narodima. Ova nova vladavina će značiti da je Bog uistinu predstavljen na zemlji. Objašnjavajući tu stvar Ivan kaže, „Tada sam začuo jak glas od prijestolja kako govori: Evo šatora Božjeg među ljudima ! Bog će prebivati s njima i oni će biti narod njegov i sam Bog bit će s njima.“ (Otkr. 21:3)

Kada je Bog zbog grijeha uskratio svoju naklonost ljudskoj rasi, oni su počeli umirati. David je napisao, „U njegovoj milosti je život“. (Ps. 30:5) Ali kada Bog opet bude „prebivao“ sa ljudima, kada se njegova naklonost bude očitovala prema njima kroz instrumente Kristovog Kraljevstva, svetog grada, jedan od blagoslovljenih rezultata biti će uništenje smrti. Pavao je napisao da će Krist vladati sve dok mu svi njegovi neprijatelji ne budu bili podloženi, a kao posljednji neprijatelj biti će uništena smrt. (1 Kor. 15:25,

26). Ovu istu blagoslovljenu misao naglasio je i Ivan. Objašnjavajući koji će biti rezultati kada se Božja milost opet povрати ljudima a što će se očitovati na taj način što sveti grad preuzima kontrolu nad ljudskim zbivanjima onv piše, „I obrisat će svaku suzu s očiju njihovih i smrti više neće biti , ni tuge ni jauka ni boli više neće biti. Sve što je prije bilo nestalo je. I onaj koji sjedi na prijestolju rekao je: Gle sve činim novo! Još je rekao: Piši, jer su ove riječi vjerodostojne i istinite!“ (Otkr. 21:4, 5)

Hvaljen neka je Bog zbog ovog zasiguranja o konačnom trijumfu pravednosti nad grijehom i smrću! I kada shvatimo da je blizu Kraljevstvo koje će očitovati Kristovu pobjedu ne trebamo se zgražati na pomisao o svjetskom Harmagedonskom sukobu, koji će prouzročiti uništenje i zadnjih ostataka Sotonine vladavine. Mi znamo da je to neophodno kako bi ljudi mogli imati potpunu i nesmetanu priliku da prihvate Kristovu vladavinu. Zaista sada bi smo se trebali moliti sa žarom većim nego ikada, „Neka dođe Kraljevstvo tvoje! Neka bude volja tvoja kako na nebi tako i na zemlji!“, (Mat. 6:10)